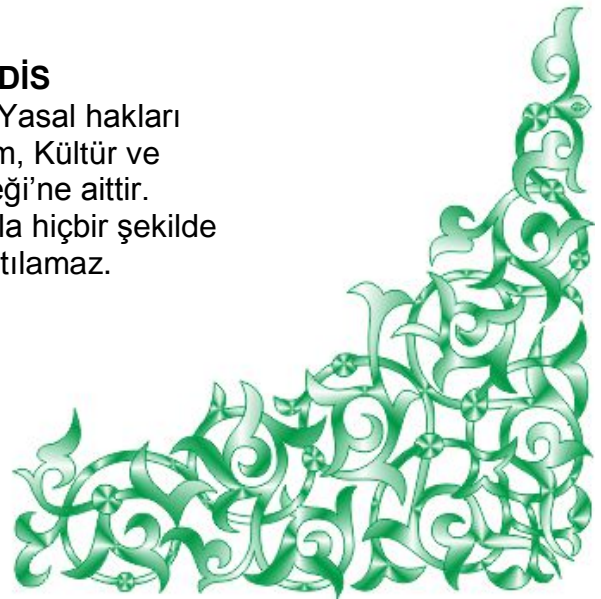

KIRK HADİS

KIRK HADİS' TE DUALAR ve ZİKİRLER

Muhammet Sıddık Hekim

40 HADİS
isimli eserin Tüm Yasal hakları
Fırka-i Naciye İlim, Kültür ve
Araştırma Derneği'ne aittir.
İzinsiz ve ticari amaçla hiçbir şekilde
Basılamaz, çoğaltılamaz.

MUHAMMED SİDDİK HEKİM

(Siirt'li Hafız Efendi)

1921 – Siirt'te doğdu, çok küçük yaşta; 6 yaşında ama bir hafızdan dilden hıfzına başladı, 9 yaşında hıfzını bitirdi. Siirt'in en meşhur Anadolu erenlerinin büyüklerinden Şeyh Muhammed Fürsefi (Hazin) oğlu Şeyh Alaaddin Aydın'dan feyz ve icazet alarak, Şeyhi'nin işaretiyle 1947 yılında Antalya'nın ilçesi, şirin ve bereketli belde Kumluca'ya gönderilmiştir.

1948'de Kumluca'ya imam hatip olarak gelmiş; 3 senesi fahri, 9 senesi de resmi imamlık yapmış, hiç maaş almamıştır. Maaşını camii cemiyetine ya da müezzinlik yapan, kendi bulunmadığında imamlık yapan Osman Yavuz hocaya vermiştir.

Kumlucalı onu bizim hafız, bizim SİİRT'li hafız diye bağrına basmıştır. 1960 yılında Antalya'ya yerleşmiş, ilim, irşad sohbetine Antalya'nın meşhur yivli minare dergâhında senelerce devam etmiştir. Sohbetine devrin Diyanet İşleri Başkanları da zaman zaman iştirak etmiştir. İbrahim Elmalılı, Süleyman Ateş, Diyanetin güzide müfettişleri Din İşleri Yüksek Kurulu üyeleri de zaman zaman katılmışlardır.

İlerlemiş yaşına rağmen bu ilim ve irşad işine devam etmektedir.

Fırka-ı Naciye isimli iki cilt, bir de Şeriat, Tarikat ve Hakikat adlı üç güzide eseri vardır.

Bu KIRK HADİS'de bir hatıra olsun diye kasete okunmuş oradan kaleme alınmıştır.

Yüce Resül Hz. Muhammed Mustafa (Sallallahu Aleyhi Vesellem)'nin doğum günü anısına uzaktan yakından merasimimizi şerefleştiren aziz misafirlerimize mübarek Hocamızın bir hediyesi olarak takdim ediyoruz.

Hacı Salih Gürkan Camii
Yaşatma ve Hayır Vakfı
Kumluca / Antalya

اعوذ بالله من الشيطان الرجيم

بسم الله الرحمن الرحيم

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَبِهِ نَسْتَعِينُ وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَى خَيْرِ خَلْقِهِ مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ أَجْمَعِينَ الْحَمْدُ

لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ حَمْدًا يُؤَافِي نِعَمَهُ وَيُكَافِي مَزِيدَهُ اللَّهُمَّ وَفَّقْنَا لِمَا فِيهِ الْخَيْرُ وَالرِّضَا. آمِينَ

(Euzübillahimineşşeytanirracim

Bismillahirrahmanirrahim

Elhamdulillehi rabbilalemin ve bihi nestain vessalatu vessalamü ala hayra halkıhi Muhammedin ve ala alihi ve sahbihi ecmain.

Elhamdulillehi rabbilalemin hamden yüvefi niamehü ve yükafi mezideh. Allahümme veffikna lima fihil hayru veride. Amin)

Aziz kardeşlerimiz, 1994 tarihinde Altunyaka Yaylasına elmiş bulunuyoruz. Ve böylece Rabbimizin inayetiyle ikindiden sonra bir sohbet edecek yeri de Rabbimiz denkleştirdi. Ve vaktimizi böylece geçirmeye devam ediyoruz. Sohbeti dinlemeye gelen cemaatin içinden bir tanesi bize bir kaset verdi. Ve kasete bir şeyler doldur dedi. Böyle söylenince; bizim her zaman adaletimizdir, isteyeniyi reddetmeyiz. Sorudur veya ne olursa olsun imkânımız olan bir şeyi yaparız. Fakat, tabi isteyen bir kimsenin kendisi muradının dileği ne ise bilmediğimiz için bir türlü hüküm ve bir karar veremedi. Ne ise bir şeyler doldur diyerekten söyledi.

Bunun karşısında tabi bir doktor esasen hastanın hastalığı nedir, talebi nedir, ne arzuluyor, bunu söylemedikçe ne vereceksin ki? Bir doktor, hastanın hastalığının ne olduğunu anlatmayınca ne tedavi yöntemi kullanacak ki? Onun için bizim esasen prensibimiz bir soru sorulmasıdır.

Soru karşısında imkanımız dahilinde o branşla alakalı cevap vermeye gayret ederiz ve ikna etmeye çalışırız Allah'ü zül-celal'in inayetiyle. Biz âcizane anlatmakla sorumluyuz. Artık dinleyen de Rabbimiz celle celalühü sübhanehü ve teala'nın inayetiyle kendilerine tesirat vermesini dileriz ve hepimizin faydalanması için de muvaffak kılsın Amin.

Gelelim, bir hatıra olsun istedik. Bir yönden de bir hatıra durumuna getirmek üzere bu azmimiz ve arzumuz geldi. Bu istek üzere bir kaset hazırlıyoruz. Bu sohbetin garip bir durumu vardır. Herhangi bir yöne yönelik değildir, herhangi bir branşla alakalı değildir.

Ancak oldukça sohbetimizi yaparken sonunda dualar yapmışız bazı şeyler söylemişiz bunları da istedi. Dolayısıyla bunları birkaç kelimeyle anlatırız da sonunda teberruken birkaç hadis, belki her okuyan kendine bir tanesinden yarar sağlayabilir diyerek garip tarzda şöyle birkaç hadis kitabın alabileceği kadar serdetmeğe çalışacağız. Allah'ın izni ve inayetiyle.

Gelelim, meclisimizin sonunda hitam yaparken daima kendimize duamız şudur: "Şuurlu olmamız, Allah'ü Zül Celal'in inayeti, tevfikatiyle refik eylemesi ve hakkı hak bilip batıldan ictinap eden kullarından eylesin" diye ve böylece "imani kâmil ve hüsnü hatimeler" talebimiz bu, bu duaları yapmaktayız.

İkinci derecede ise:

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ وَحْدَكَ لَا شَرِيكَ لَكَ أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ

(“Subhanekallahumme vebi hamdike eşhedu ella ilahe ille ente vahdeke la şerike leke estağfiruke ve etubu ileyke.”)

Bu da esasen keffaretul meclistir. Cenabı Rasulullah (Sallallahu aleyhi vesellem) bunu hiç terk etmezdi, herhangi bir meclisin sonunu mutlaka bununla bağlardı. Hitamı bununla yapardı. Zira beşeriz mecliste yarar yaramaz kelimeler konuştuğumuzda eğer yaramaz bir kelime sarf etmişsek bunu oks eder (saf dışı bırakır), eğer yarıyorsa onu mühürler hiç zayıt vermez. Meclisin sonunda bunu okumak çok avantajlıdır.

Üçüncü olarak:

اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ أَنْ أُشْرِكَ بِكَ شَيْئًا وَأَنَا أَعْلَمُ وَأَسْتَغْفِرُكَ لِمَا لَا أَعْلَمُ إِنَّكَ أَنْتَ عَلَّامُ الْغُيُوبِ

(“Allahumme inni euzü bike min en üşrike bike şey'en ve ene a'lemu ve estağfiruke lima la a'lemu inneke ente allamul ğuyub”)

Hiz. Sıddık (ra) rivayet eder. Cenabı Rasulullah (Sallallahu aleyhi vesellem) şirki hafi (şirki asğar) diye bahsederek, şirk diye bazı hallerimizden, muamelatımızdan vesaire şirki asğarın çok mühim olduğunu buyurduğunda Hiz. Sıddık (ra) bundan korkmuştur. Ya Rasulullah bunun çaresi nedir? Bu şirk o kadar gizli ki... bir siyah karıncanın siyah mermer üzerinde en karanlık bir gecede yürüyüşü gibi görünmez ve yürüyüşünü belli etmez bir nesnedir bu. İnsana nereden gireceği bilinmiyor bu kadar da gizli olmasına rağmen Hiz. Sıddık (ra) korkmuş. Ya Rasulullah, biz bunu nasıl önleyebiliriz? Bu şirki hafiden, şirki asğardan nasıl korunabiliriz? diye sorunca, Rasulullah (Sallallahu aleyhi vesellem) de sabah akşam üç defa:

اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ أَنْ أُشْرِكَ بِكَ شَيْئًا وَأَنَا أَعْلَمُ وَأَسْتَغْفِرُكَ لِمَا لَا أَعْلَمُ إِنَّكَ أَنْتَ عَلَّامُ الْغُيُوبِ

(“Allahumme inni euzü bike min en üşrike bike şey en ve ene a'lemu ve estağfiruke lima la a'lemu inneke ente allamul ğuyub”)

“Allah'ım, ben şirki asğar ile ilgili olan itikaden amelen, bunlardan inayetine sığınırım, beni koru ve bilmeyerek işlenen hatalardan da rahmetine sığınırım bunları affeyle”

İşte bu şekilde bunu 3 defa sabah akşam söyler isen, o zaman selamete kavuşursun diye buyurmuş.

Sonunda:

لا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ عَدَدَ كَلِمَتِهِ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ عَدَدَ خَلْقِهِ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ زِينَةَ عَرْشِهِ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مَلَى سَمَوَاتِهِ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مِثْلَ ذَلِكَ مَعَهُ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ مِثْلَ ذَلِكَ مَعَهُ لَا يُخْصِيهِ مَلَكٌ وَلَا غَيْرُهُ. اشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ.

(“Lailehe illallahü adede kelimatihî, la ilahe illallahü adede halkihî la ilahe illallahü zinete arşihî, la ilahe illallahü mil'e semavatihî, la ilahe illallahü misle zalike meahu, la yuhsihi melekün vela ğayruh Eşhedü ella ilahe illallah ve eşhedü enne Muhammed'en abduhu verasülühü”)

Bu kelimeyi Hz. Rasulullah (Aleyhissalattü vesselam) Muaz, bin Cebile söyler. (Ya Muaz, ben seni severim. Biliyorum ki yevmiyede belki binlerce kelime-i tevhid getiriyorsun ama, ben sana muhtasarca bir şey talim edeyim ki bunu söylersen on binlerce ve daha üstünde bir bedeli vardır.) diyerek buyurmuştur.

اللَّهُمَّ أَنْتَ رَبِّي لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ خَلَقْتَنِي وَأَنَا عَبْدُكَ وَأَنَا عَلَى عَهْدِكَ وَوَعْدِكَ مَا اسْتَطَعْتُ أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا صَنَعْتُ
أَبُوءُ لَكَ بِنِعْمَتِكَ عَلَيَّ وَأَبُوءُ بِذَنْبِي فَاغْفِرْ لِي فَإِنَّهُ لَا يَغْفِرُ الذَّنْبَ إِلَّا أَنْتَ

(“Allahümme ente rabbi la ilahe ille ente halakteni ve ene abdüke ve ene ala ahdike ve va'dike mesteta'tu Euzübike min şerri mesanatu ebu'u leke bini'metike aleyye ve ebu'u bi zembi, fağfirli fe innehü la yağfiruzzunube illa ente”)

Cenabı Rasulullah “Seyyidul istiğfar budur, bu istiğfar istiğfarın efendisidir. Bunu kim sabah ve akşam getirecek olursa (mukinen bihe) yani inanarak okursa, bu kimse cennetlidir.” diye buyurdu aleyhis-salatu vesselam.

Hatta bu kelime Rabbimizin sevdiği kelimeler arasında en sevdiği kelime “Fağfirli feinnehu le yağfiruzzunube illa ente” kelimesidir.

Yani bu kelime Allah'ü zül celalin en sevdiği kelimelerden bir tanesidir.

Hülasa bu şekilde bu gibi söylediğimiz şeyler esasen hadislere dayalı olarak söylemiş olduğumuz şeylerdir.

Gelelim meclisimize, sohbetle alakalı olarak oturduğumuz sohbet meclisi olarak teşkil edilen meclisimiz hususunda bunlar çok kıymetli ve değerlidir.

Allah'ü zül celal (cc) subhanehu ve teala Rahmet meleklerine dahi mübahet kılar. (Bakınız bu meclise diye)

Ve kendileri de böyle bir meclisi ararlar, buldukları zaman da bu meclise koşarlar. Zira Rasulullah, meclis ilim meclisi veya zikir meclisi olunca bunun hakkında şöyle buyuruyor:

إِذَا مَرَرْتُمْ عَلَى رِيَاضِ الْجَنَّةِ فَارْتَعُوا

(“İze marartum ala riyazil cenneti fertau”) buyuruyor.

Yani (Eğer cennet bahçelerinden geçersiz nasibinizi alınız.)

Ya Rasulullah dünyadaki cennet bahçeleri nedir?

Bu hususta iki rivayet vardır.

Birisi zikir meclisi (mecalisuzzikr), birisi de ilim meclisidir. Bu her ikisinde aynı şeydir hadis olarak. Yani cennet bahçelerinden bir bahçe olarak yeryüzünde bunları bu şekilde kabul emiştir Aley-hissalatu vessalam.

Hatta melekler bile halka olurlar da "helimmu helimmu" diye bir birlerine haber verirler, gelin gelin aradığımız meclis burada. Bu meclisin etrafında halka olurlar, bu meclis bittikten sonra, Rab-lerine rücu ederler. Gittiklerinde bildiği halde Rabbimiz:

- Nereden geliyorsunuz? diye onlara sorar.

- Ya Rabbi, anlatırlar artık meclisin hoş halini, yapılanların gayet güzel, Allah için yapılan gü-zel şeylerin olduğunu.

- Riyasız, süm'asız olunca, bir gayeye dayandırmadan Allah ve lillah için kardeş vari bir şeyle, dünyadan bir şey talep etmedikleri gibi; bırak ki dünyayı talep ekmeyi, zaten bu meclisleri bu gibi şeylerden tenzih ederiz. Dünyanın çirkefliliğini bu gibi şeye karıştırmayı falan hiç hoş görmüyoruz. İnanın ki hoş değil. İnsan rabbinden utanıyor, Rabbimizin sevmediği bir şeyi oraya yani bunu bedel olarak görmek veyahutta tasavvur etmek gerçekten hazindir.

Onun için dünyayı bertaraf edin. İnanın ki esasen sevap dahi emelimiz yoktur. Emel olmamak lazım, çünkü sen sevap emel edersen sevap alırsın. O zaman esasen sevap emel eden kimseler, aslında bir ticaret yani bir ecir gibidir, insan sevabı dahi değil esasen Allah rızası sadece, çünkü rıza baştadır. Rıza oldumuydu sevap ne edeceksin ki?...

- Hülasa bunun için böyle bir meclise melekler tabi gıpta ederler, gelirler. Allah'u zül celal so-rar:

- Evet ne demek istiyorlar?..

- Onlar efendim, Allahu zül Celalin rızasını (rızanı) istiyorlar, Ya Rabbi.

- Eh... Siz de şahit olunuz ki benim rızam onların üzerine olsun...

- Ya Rabbi içlerinde bir kimse vardı ki bu gaye ile gelmemiştir, başka bir gaye ile (dünya me-selesi, bazı herhangi bir istekte veya herhangi bir sebebe dayalı olarak gelmiştir.) Amma gönüllü, gönülsüz her neyse gelmiş oraya, orada böyle bir kimse vardır diye söylüyorlar. Çünkü, onlar bili-yorlar. O zaman Allah'u zül Celal onlara şöyle cevap verir:

- O öyle bir meclistir ki onlarla oturan şekavete yakışmaz artık. O da onların seviyesinde ay-nen suada kısmından oluşmuş olur.

Rabbimiz bu yönden cümlemize bu anlattığımız meclislere ya da anlattığımızı okuyan kardeş-lerimize Rabbimiz bu yönden rızasına uygun olarak muvaffak eylesin, amin.

Sohbetimizin şekli esasen şöyledir. Cenabı Rasulullah (sallallahu aleyhi ve sellemin) buyur-duğu gibi:

أَلْعِلْمُ خَزَائِنٌ وَمِفْتَاحُهُ السُّؤَالُ سَلُوايَرْحَمَكُمُ اللَّهُ

- El ilmu hazainun (yani ilim bir hazine gibidir.) Bunu bir sandık içerisinde koruyorsunuz, tabi sandık içinde. Bir sandığı açabilmek için gerekli olan nedir? (ve miftahuhu sualün) yani anahtarı sualdir, sual sormaktır. Soracaksınız, esasen bizim tezimizde budur. Çünkü sorulunca:

سَلُوايَرْحَمَكُمُ اللَّهُ

(Sel'u yerhamukumullah)

(Sorunuz ki Allah'ın rahmetine nail olabilirsiniz.) Hem soran, dinleyen, söyleyen ve sevgisi, say-gısı ile orada bulunmuş olan kimseler hepside sevap alırlar. Zira sorulan suali tabi dinlerler, ne de-mek? Verilen cevapta gene dinlerler, ne demek. Bundan çok daha faydalaniyor, öyle okumakla

değil esasen, soru güzel, bu Rasulullah (sallallahu aleyhi ve sellem'in) tezidir. Sahabe devri böyle idi, başka hiçbir yönü yoktur, varıpta orda bir kitap okumuyorlar. Veyahutta başka bir çeşit bir muayyen herhangi bir şeyleri de yoktur. Ancak ve ancak, ashabı kiram bazen soracak bir şey bulamıyorlar veya Rasulullah'a fazla şey vermeyelim diye (üzmemeyelim veyahutta yormayalım) derken tabi dışardan gelen kimseleri arzuluyorlar. Hiç olmazsa bir garip bir şeyler sorar da faydalanırız diye. Esasen Rasulullah (sallallahu aleyhi ve selemin) meclisi böyle idi. Sohbet gayet sukunetle geçer, Aleyhissalatu vessellemin sohbeti sanki başlarında bir kuş varmış gibi uçmasın diye bu şekilde. Oturuşları gayet rahattır, esasen insan rahat oturdumuydu artık tamamen yani kalbiyle, bedeniyle, kulağıyla her şeyiyle oraya verir yani dinler, rahatlıkla dinleyebilir. Ama kendisi oturduğunda bir huzursuz ise, ayakları ağrıyor veyahutta ona göre diz çöküp oturmasında zorluk görüyorsa o zaman esasen ayaklarını düşünür. Fazlaca dinlemeye huzur içinde olamaz. Sohbetin rahatlığı da budur.

Zira bu gibi sohbet cennette de bulunduğumuz devrelerde, çünkü orda da mülakat yeri vardır. Muazzam bir zevki olacaktır. Çünkü hiçbir gayesi dayandırmadan Allah rızası için başka bir sebep yok, başka bir gayeye değil zaten hayret edilecek olan bir şey ki insan candan şöyle bir kardeşleri oldukları takdirde dünya meselelerinden böyle bir hatır gönül bırakıp ta veyahut ta bundan birine böyle buğzetme veya herhangi bir hal, bunlar esasen hoş şeyler değildir. Çünkü Allah'u teala için muhabbet her şeyin üstünde olması lazım. Hatta insan hakikaten aynı kardaşı olurda, hasebi ne-sebi aynı kardaş olurda fakat birbirine mahşerde değişik yerlerde olabilirler. Ama hakikaten hakiki kardaş olduğu zamanda, manevi kardaşlar inanın ki bir arada, aynı mahşerde dahi bulunabilirler. Çünkü muhabbet buluşturur bunları.

Hele bilhassa bazı inançlar vardır, bazı akideler abideler vardır, bir yolları vardır, bu yolun yolcusu, bu akidelerin sahibi, bu muhabbetin aynı, aynı şahsiyetin, aynı yöntemle olan bir muhabbet tabi bir arada haşır neşir etmeye vesile ve sebep olur.

Hülasa kardeşlerimiz:

Artık sizlere bazı hadislerden serdetmeye başlıyorum. Her ferdimiz dinlerken (okurken) elbette hangisi kendisinin hesabına geliyorsa bir hisse olarak veyahutta bir pay olarak, yararlanmak arzuluyorsa artık onu isterse ezberlesin manasını işletsin, hükmünü yapsın. Bu sebeple Rabbimiz hepimize şuur versin. Rabbimiz rızası neyse cümlemizi muvaffak kılsın amin. Şimdilik sizlere şöyle bir enteresan bir hadis vardır. Cenabı Rasulullah şöyle buyuruyor;

Herhangi bir kimsenin hafızasında kırk hadis var ise bunların ahkamlarına amil oluyor veya bunlar hafızasında bulunuyorsa bu kimse yarın mahşer günü mahşer aleminde ulema zümresinde haşrolunacaktır. Bu hususla ilgili çok çeşitli hadisler mevcuttur. Ve bu sebeplede çok kimseler kırk hadis cem etmiştir veya te'lif etmiştir veya yazmıştır. Tabi bir branşla alakalı kimisi ibadetten, kimisi fezail, kimisi kısa, kimisi uzun, kimisi ibadet aksamını hülasa çeşitli mübarek zatlar hepsi bu hadise dayalı olarak bu ulema zümresinde bulunabilmeleri için bu şekilde cehdu cuhud etmişlerdir. Şimdi sizede bizde bu kitapta Allah nasip ederse sağlayabilirsek, sığdırabilirsek kırk hadis söylemeye, serdetmeye çalışacağız inşallahu teala.

وعن أبي هريرة رضى الله عنه قال؛ قال رسول الله صلى الله عليه و سلم: جَدِّدُوا إِيمَانَكُمْ. قِيلَ يَا رَسُولَ اللَّهِ وَكَيْفَ

نُجَدِّدُ إِيمَانَنَا؟ قَالَ: أَكْسِرْ وَ مِنْ قَوْلٍ: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ.

{ رواه امام احمد و الطبرانى و اسناداه حسن }

(“cedidu imanekum eksiru min kavli la ilahe illallah”)

Hadis meali: Cenabı Rasulullah şöyle buyuruyor:

“İmanınızı yenileyiniz.” Ne ile yenilenecek? “La ilahe illallah” kelimesi ile. Bunu çok getirirseniz daimi imanınızı yeniliyorsunuz.

Bu hadisin senedi sahihtir.

قال رسول الله صلى الله عليه و سلم: مَا عَمِلَ آدَمِيٌّ عَمَلًا أَنْجَاهُ لَهُ مِنْ عَذَابِ اللَّهِ مِنْ ذِكْرِ اللَّهِ.

{رواه امام احمد بسند صحيح}

İkinci Hadis:

(“Ma amile ademiyun enca lehu min azabillahi min zikrillahi”)

Hadis meali:

“Ademoğlu hangi ameller işlerse işlesin, onu Allah’u zül celal’in azabından kurtaracak olan, necat bulduracak olan en üstün şey zikrullahtır.”

(Hadisin senedi sahihtir)

عن ابى هريرة رضى الله عنه ان رسول الله صلى الله عليه و سلم قال: مَنْ قَالَ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحَدَّحَ لَا شَرِيكَ لَهُ لَهُ

الْمُلْكُ وَ لَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ فِي يَوْمٍ مِائَةَ مَرَّةٍ كَانَتْ لَهُ عَدَلٌ عَشْرٍ رِقَابٍ وَ كُتِبَتْ لَهُ مِائَةُ حَسَنَةٍ

وَ مُحِيتَ عَنْهُ مِائَةُ سَيِّئَةٍ وَ كَانَتْ لَهُ حِرْزًا مِنَ الشَّيْطَانِ يَوْمَهُ ذَلِكَ حَتَّى يُمَسِيَ وَ لَمْ يَأْتِ أَحَدٌ أَفْضَلَ مِمَّا جَاءَ بِهِ إِلَّا أَحَدٌ

عَمِلَ أَكْثَرَ مِنْ ذَلِكَ.

{رواه البخارى و مسلم}

Üçüncü hadis:

(“Men kale lailahe illallahu vahdehu la şerikeleh lehül mülkü velehül hamdu vehüve ala külli şey’in kadir fi yevmin miete merratin kanet lehu adle aşri rikabin ve kütibet lehu mietu hasenetin ve muhiyet anhu mietu seyyietin vekanet lehu hırzan mineşşeytani yevme zalike hatta yümsie velem ye’ti ehadün biefdale mimma cae bihi illa raculün amile eksera minhu”)

(Ravisi Buhari ve Müslim’dir)

Hadis meali: Rasulullah (sallallahu aleyhi vesellem) buyuruyor:

“Kim ki “la ilahe illallahu vahdehu la şerikeleh lehül mülkü velehül hamdu vehüve ala külli şey’in kadir” tesbihini yevmiye (günde) yüz defa getirirse bir kere on köle azad etmiş muadili sevap alır, ayrıca da yüz hasene-i kâmile yüz hasene yazılır, yüz seyyeyi de yok eder (siler), mahfeder, ayrıca da şeytan ile onun arasına da set çekilir.”

Yani o gün için şeytanın pek tasallutu olamaz, aynı zamanda o gün içinde bir kimse kendisinden daha iyi bir tesbih getiren bir kimse yoktur en üstünü kendisidir. Mere bir kimse kendisi gibi getirmiş ve daha gazla olan varsa o müstesnadır. Demek ki bundan anlaşılan şu tesbihle, muadili hiçbir tesbih yoktur. Başka nevi tesbihler ne kadar getirilirse getirilsin bu tesbihin muadili olamaz. Bu şekilde buyuruyor Rasulullah.

Hadis sahihtir. Buhari ve Müslim rivayet etmiştir.

عن معاذ بن جبل رضى الله عنه عن رسول الله صلى الله عليه و سلم: أَنَّ رَجُلًا سَأَلَ: فَقَالَ أَيُّ الْمُجَاهِدِينَ
أَعْظَمُ أَجْرًا. قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَكْسَرُهُمْ لِلَّهِ تَبَرُّكَ وَ تَعَالَى ذِكْرًا. قَالَ فَأَيُّ الصَّالِحِينَ أَعْظَمُ أَجْرًا
قَالَ: أَكْسَرُهُمْ لِلَّهِ تَبَرُّكَ وَ تَعَالَى ذِكْرًا. سَمَّ ذَكَرَ الصَّلَاةَ وَ الذَّكَاةَ وَ الْحَجَّ وَ الصَّدَقَةَ كُلَّ ذَلِكَ. رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ
عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ أَكْسَرُهُمْ لِلَّهِ تَبَرُّكَ وَ تَعَالَى ذِكْرًا.

فَقَالَ أَبُو بَكْرٍ لِعُمَرَوِ يَا أَبَا حَفْظٍ ذَهَبَ الذَّاكِرُونَ بِكُلِّ خَيْرٍ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَجَلٌ.

{ رواه امام احمد و الطبراني }

(“- Inne raculen sele fe kale eyyul mücahidine a'zamu ecran? Kale Rasulallah sallallahu aleyhi vesellem”)

- Ekserehum lillahi tebareke ve teala zikran
- Kale fe eyyussalihine a'zamu ecran...?
- Kale ekseruhum lillahi tebareke ve teala zikran
- Süme zekera esselate, vezekate, velhacce vessadekate... külli zalike.
- Ve Rasulallahı sallallahu aleyhi vesellem yekülü
- Ekseruhum lillahi tebareke ve teala zikran
- Fekale Ebubekrin li Omera ya eba hafsın: zehebe ezzakirune bikülli hayrin
- Fekale Rasulallahı sallallahu aleyhi vesellem “ecele”)

Hadis meali: Muaz İbni Cebel (ra) Rasulallah ile birlikte otururken bir sail sorar: “Ya Rasulallah mücahitler arasında en azim ecir kimlerindir?” “- En çok zikredenler.”

Tekrar yine sorar: “Ya Rasulallah salihinlerin en azim ecir kimlerindir?” Yine “- Çok zikredenlerin daha azim ecri vardır.” Sonradan namazı sormuş, zekâtı sormuş, haccı sormuş, sadakaları sormuş hepsine de en azim ecir hangisidir? “- En çok zikredenlerindir.” Diye buyurmuş. O zaman Hz. Ebubekirısdık Hz. Ömer'e der ki; “Ya eba Hafsın” “Ey Hafsın babası” anlaşılan zakirun en çok zikredenler ecrin hemen çoğunu kendilerine mal etmişlerdir.” Cevabı Rasulallah veriyor: “- Ecele (evet)” diyor gereği bu.

Hadisi İmamı Ahmet ve Taberani rivayet etmiştir. Senedi hasendir.

عن ابى الدرداء رضى الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: لَيَبْعَسَنَّ اللهُ أَقْوَامًا يَوْمَ الْقِيَامَةِ فِي وُجُوهِهِمُ النُّورُ عَلَى مَنَابِرِ اللَّوْلُوِّ يَغِطُّهُمْ النَّاسُ لَيْسُوا بِأَنْبِيَاءَ وَلَا شُهَدَاءَ. قَالَ فَجَسَا أَعْرَابِيٌّ عَلَى رُكْبَتَيْهِ فَقَالَ يَا رَسُولَ اللَّهِ: حِلْمُهُمْ لَنَا عَرَفَرٌ فُهُمْ؟ قَالَ: هُمْ الْمُتَحَابُّونَ فِي اللَّهِ مِنْ قِبَاعِلَ شَتَّى، وَ بِلَادٍ شَتَّى يَجْتَمِعُونَ عَلَى ذِكْرِ اللَّهِ يَذْكُرُونَهُ.

{ رواه امام احمد و الطبراني و اسنا ده حسن }

Hadis meali: Allah'u zül celal cellecelalühu subhanehu ve teala yaratmış olduğu Ademoğlunun arasında öyle bir kavim öyle bir cemiyet vardır ki; yüzleri kıyamet günü güneş gibi pırıl pırıl parlıyor. Ayrıca inciden yapılı minberleri vardır, o minberler üzerinde otururlar, bunun karşısında mahşer halkı gıpta ederler ve derler ki: “Halbuysa bunlar enbiya da değil şüheda da değil.”

Böyle bulunduğu zamanda bir Arabi coşkunuğuyla şöyle dizüstü gelerek dedi ki: Ya Rasulullah bunları vasıflandır da bizde bunları bilelim. Yani anlat ki bunların vasıfları nedir? Kimlerdir bunlar? Biz de bilelim, Aleyhissalatu vesselam şöyle buyuruyor: “Bunlar Allah rızası için birbirini sevenlerdir. Sevgi sebebiyle, bu sevgi sayesinde bir araya toplanmışlar, aslında bunların kabileleri de ayrı, muhtelif kabilelerden, muhtelif beldelerdendir. Amma bunları toplayan sadece Allah muhabbeti, Allah rızası ve bu toplandıkları yerde de Allah’u zül celali zikrederler. “Esasen bunların vasıfları budur. Hadisin senedi hasendir. Allah’u zül celal cümlemizi böyle bir muhabbet sahibi kılsın. Böyle bir sohbet sahibi olmamızı Rabbimizden dileriz. Amin Ya Rab...

عن انس بن مالك رضى الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: إِذَا كَانَ آخِرُ الزَّمَانِ صَارَتْ أُمَّتِي

سَلَاثَ فِرَقٍ. فِرْقَةٌ يَعْبُدُونَ اللَّهَ خَالِصًا، وَفِرْقَةٌ يَعْبُدُونَ اللَّهَ

رِيَاءً، وَفِرْقَةٌ يَعْبُدُونَ اللَّهَ لِيَسْتَأْكُلُوا بِهِ النَّاسَ،

(Hadis Ahar: Enes bin Malik’ten. Cenabı Rasulullah (sallallahu teala aleyhi ve selem) şöyle buyuruyor: “İze kane ahiruzeman sa’rat ümmeti selase firakin, firkatun ya’budünallahe halisan ve firkatun ya’budunallahe riyaen ve firkatun ya’budunallahe li yeste’ kilü bihinnas”) Cenabı Rasulullah (sallallahu teala aleyhi veselem) ümmeti ile alakalı kıyamete yaklaştığında ahirüzzaman ibadetlerini üç bölüme bölüyor. Bir fırka halisane Lillahi Teala Allah rızası için ibadet ederler. Bir fırka da ibadeti riya olarak yapar. Bir fırka da kendi dünyasını mal etmek için, yani milletin mallarını celbetmek için; bununla yerler, içerler ve servet edinirler.

فَإِذَا جَمَعَهُمُ اللَّهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ قَالَ لِلَّذِي يَسْتَأْكُلُوا بِهِ النَّاسَ: بَعِزَّتِي وَ جَلَالِي مَا أَرَدْتَ بِعِبَادَتِي؟ فَيَقُولُ وَعِزَّتِكَ وَ

جَلَالِكَ: أَسْتَأْكُلُ بِهِ النَّاسَ، قَالَ: لَمْ يَنْفَعَكَ مَا جَمَعْتَ، انْطَلِقُوا بِهِ إِلَى النَّارِ، سُمَّ يَقُولُ لِلَّذِي كَانَ يَعْبُدُهُ رِيَاءً بَعِزَّتِي

وَ جَلَالِي مَا أَرَدْتَ بِعِبَادَتِي؟ قَالَ بَعِزَّتِكَ وَ جَلَالِكَ رِيَاءً النَّاسِ، قَالَ لَمْ يَصْعَدْ إِلَى مِنْهُ شَيْءٌ انْطَلِقُوا بِهِ إِلَى النَّارِ، سُمَّ

يَقُولُ. لِلَّذِي كَانَ يَعْبُدُهُ خَالِصًا بَعِزَّتِي وَ جَلَالِي مَا أَرَدْتَ بِعِبَادَتِي؟ قَالَ بَعِزَّتِكَ وَ جَلَالِكَ أَنْتَ أَعْلَمُ بِذَلِكَ مَنْ

أَرَدْتُ بِهِ، أَرَدْتُهُ بِهِ ذِكْرَكَ وَوَجْهَكَ؟ قَالَ صَدَقَ عَبْدِي انْطَلِقُوا بِهِ إِلَى الْجَنَّةِ.

{رواه الطبراني والبيهقي ورواه الله لقاء}

(Rivatühü sikatün hadisin ravisi: Taberani ve Beyhaki ve hafizul Münziridir.) (radiyallahü an-hüm ecmain)

- Hadisin bakıyyesi: Kıyamet günü bu üç fırka geldiklerinde Allah’u zül celal bunları huzura çeker: Evvela halka böyle hımbıl hımbıl, elinden geldiği kadar yalamalık yapmıştır. Ve kendi mallarını celbettirmiştir. Buna soruyor: “Bu benim ibadetim olarak yani güya bana ibadet, kulluk yapıyor-sun, bu ibadetinle gayen ne idi, ne demek istediniz bu ibadetinizle.” “İzzeti celalin hakkı için halktan mallarını cem ettim, topladım ve bununla geçindim.” Allah’u zül celal buyuruyor ki:

“ Şu yapmış olduğun, tamamen bu cem etmiş olduğun hiçbir yarar ve fayda vermedi, (intaliku bihinnar) bunları cehenneme iletiniz.” İkincisi geliyor, yine aynı şekilde Rabbimiz yemin verdiriyor: “İzzetim celalim hakkı için bu ibadeti ne gaye ile yaptınız.” Ya Rabbi riyaen diyor. Yani esasen riya-kârılık, halka kendini beğendirme gayesiyle idi. Eh... riya ile olunca da bu amelin hiçbir tanesi benim huzuruma gelmedi. Bunlar da aynı şekilde cehenneme atılmaları için emreder. Üçüncü gelene “Ey kulum sen ne işledin söyle bakalım izzetim celalim hakkı için.” “Ya Rabbi ben ne diyeyim sen benden daha iyi bilirsin, bu husus sana malumdur. Ne istedim biliyorsun, benim istediğim senin zikrin ve cemalindir. Cemali berkemalini istedim, başka bir şey istemedim.” der. “Kulum! Doğru söyledin.” diyerekten, işte bunu (intaliku bihi ilel cenneti) cennete iletin der, esasen cennete girecek olan budur.

Şimdi bu hadisi getirmenin sebebi. Tabi galibiyetten bahsettik. İnciden minberler yapılmıştır ve bu gibi şeyler hepimizin hoşuna gider haliyle, hepimizde buna hazırlıklı olmaya çalışırız ve kendimizi de buna layık da görürüz, olabilir. Rabbimiz artık bizleri salah etsin, hidayet versin, şuur versin. Tabi mutlaka bakınız bunların olması için ille livechillehi teala olması lazım, bu olmadıkça bunlar olmaz. Haşa. Allah’u zül celal başka yönden uğraşana çalışana herhalde keremi ihsanı bu şekilde bol değildir. Ama rızası için olduktan sonra livechillehi kerim olunca keremini ihsanını esirgermez inciden de verir yakuttan da verir. Kadiri mutlak olan Allah. Rabbimiz bizlere şuur versin.

Zira şöyle buyuruyor:

مَنْ كَانَ فِي قَلْبِهِ اللَّهُ فَمَعِينُهُ فِي الدَّارَيْنِ اللَّهُ وَمَنْ كَانَ فِي قَلْبِهِ غَيْرُ اللَّهِ فَخَصْمُهُ فِي الدَّارَيْنِ اللَّهُ

(Menkane fi kalbihi Allah femuinuhu fiddareyni Allah, ve menkane fi kalbihi ğayrullah fehasmuhu fiddareyni Allah)

“Kimin kalbinde Allah yaşıyorsa, her iki cihanda Allah onun muhinedir, yardımcısıdır. Kimin ki kalbinde Allah’tan gayrısı olursa, riya ve benzeri gibi gayelere dayanacak olursa, Allah’u zül celal her iki cihanda da hasmıdır.” Allah korusun. Amin.

Hülasa Cenabı Rasulullah bir hadisinde de şöyle buyuruyor:

مَامِنْ عَامٍّ إِلَّا وَالَّذِي بَعْدَهُ شَرًّا مِنْهُ حَتَّى تَلْقُوا رَبَّكُمْ

“Hiçbir geçmiş sene (yoktur ki) mutlaka gelecek, geçmişten şerli olacaktır, hatta ki Rabbimizi buluncaya kadar.” Hadis sahihtir.

Başka bir hadisi şerif: Cenabı Rasulullah şöyle buyuruyor:

مَامِنْ عَامٍّ إِلَّا وَ يَنْقُصُ الْحَيْرُ فِيهِ وَيَزِيدُ الشَّرُّ.

(Yine hiçbir geçmiş sene yoktur ki hayır kendisinde azalıp şer çoğalmasın.)

Aziz kardeşlerimiz.

Allah celle celalununun lütfu inayetiyle sohbetimizin birinci bölümünü bitirdik, ikinci bölümüne başlıyoruz. Gaye ve emelimiz bu kitabı okuyan kardeşlerimize, bir hatıra olarak bu husustaki hadisleri serdetmektir. Allahü zül celalin izni ve inayetiyle. Azim bizden, tevfik Allahu zül celaldendir. Umarız ki dinleyen (okuyan) kardeşlerimiz de tamamını ya da bir bölümünü veya hadislerin bir tanesi hafızasına uygun gelir veyahut (o hadise) uygun olarak amel etmeye heves eder. Bu minval üzere Allahu zül celal’in izni ve inayetiyle (bundan) yararlanmak faideden hali değildir.

قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: رَأْسُ الْحِكْمَةِ خَافَةُ اللَّهِ.

“Her hikmetin başı Allah korkusudur.”

İnsan Allah korkusuyla beraber yaşarsa nahoş hallere düşmez. Çünkü Allahü zül celal (onun) rakibi (ı) olunca, nasıl ki büyük kimselerden ihtiyacıyla hazer ediyorsa, hiç değilse Allahü zül celal bu minval üzere hatırına getirdiği takdirde (bu kimse) Rabbimize karşı nahoş (bir şekilde) muhalefet yapamaz. Buna cüret edemez. Bu hadis-i şerif, sahih bir hadistir.

قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: اتَّقِ اللَّهَ حَيْسُمَا كُنْتَ وَاتَّبِعِ السُّنَّةَ الْحَسَنَةَ تَمَحُّهَا وَ خَالِقِ النَّسِ بِخُلُقٍ حَسَنٍ.

Meali: Nerede olursan ol, Allah korkusu beraberinde yaşasın (beraberinde olsun). (Zira Allah korkusu olunca muharremat kısmına giriş yapmaya cesaret edemez.) Dolayısıyla bir hataya düçar olursan kendini boş bırakma, hemen arkasından bir hasene getir. (Bir hasene işle) ki, o seyyiyeyi yok etsin. Hiç değilse bir istiğfar getir. Nedamet, pişmanlık duy. Daha hüsnü hulük (güzel ahlak) sahib ol. Çünkü hüsnü hulük yani (güzel ahlak) imandandır. Mizanda en ağır gelen nesnelere (biri de) hüsnü huluktur. Çünkü hüsnü hulük sahibi tercihlidir.

Bu hadisin de senedi sahihtir.

قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: اتَّقِ الْمَحَارِمَ تَكُنْ عَبْدَ النَّسِ وَأَرْضَ مَا قَسَمَ اللَّهُ لَكَ تَكُنْ أَعْيَى النَّسِ وَأَحْسِنَ إِلَى جَارِكَ تَكُنْ مُؤْمِماً وَ أَحِبَّ لِلنَّسِ مَا تُحِبُّ لِنَفْسِكَ تَكُنْ مُسْلِماً وَلَا تُكْشِرِ الضَّحْكَ فَإِنَّ كَسْرَةَ الضَّحْكَ تُمِيتُ الْقَلْبَ.

{رواه الترمذی والاحمد}

Meali: Allahü zül celalin kulları arasında en abidi olmak ister isen haramlardan sakın ve ğani (zengin) olmak ister isen Allahü zül celalin verdiği rızka itiraz etme, şikayetçi olma, kanaat et. (Esasen ğanilerin ğanisi (olmak ta) budur. Komşularına karşı muamelatın da hüsnü hulük sahibi ol. (En güzel bir tarafta olmalarını öğret ki) o zaman (da) mümin olursun. (Yani kendi nefsin için arzuladığın ve sevdiğini, tüm Müslüman kardeşlerin için de arzula ve sev. Bu minval üzere bu ahlak sahibi olursan **تكن مسلماً** (o zaman Müslüman olursun), yani İslam şiarı budur. Nifak (bunun) tersinedir. Halka buğzeder. Aynı zamanda kendisi için arzuladığını onlar için arzulamaz. Hasetlik fesatlık var. Bu nifaktandır.

Onun için **تكن مسلماً** : buyuruyor. Yani o zaman gerçekten Müslüman olursun. “Ve gülmeyi de fazla şiar edinme, bilhassa kahkaha ile gülmek kalbi öldürür.” Onun için buna da dikkat ediniz. Rabbimiz bizi bu gibi (nahoş) hallerden korusun. Ahsen tarafına cümlemizi muvaffak kılsın. Amin. (Bu hadis de sahihtir.)

قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: عَادَا أَرَادَ اللَّهُ بِعَبْدِهِ خَيْرًا عَجَلْ لَهُ عُقُوبَتَهُ فِي الدُّنْيَا وَإِذَا أَرَادَ بِعَبْدِهِ شَرًّا

أَمْسَكَ عَنْهُ بِدَنْبِهِ حَتَّى يُؤَافِيَ بِهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ

{حدیس صحیح}

Allahü zül celal bir kulunu sevdiği takdirde -ki sevdiğinin emaresi şudur ki (beşeriz) herhangi bir hata, bir zenbimiz olursa, hemen bunu bu dünyada yok etmeyi tercih eder. Hiç olmazsa (bu dünyadan) temiz çıksın diye. Peki nasıl tercih eder? Muhakkak ya bir hastalık, ya bir yoksulluk, ya bir üzüntü (verir). (Zira) bu gibi haller insanın hatalarını tamamen giderir. Yani zenb (günah) bırakmaz, temizler. Ama Rabbimiz kulunu hakikaten sevmiyorsa, bu kimsenin şer yönü varsa, yani şakavet şakilik yönü varsa, bu kimseye bu gibi hallerle muamele etmez de onun zenbini te'hir eder, geleceğe bırakır. Eğer ona böyle bir mühlet verdi ise, o istidraç nevindendir. Bir kimse hatayı hiç esirgemiyor hatadan hiç çekinmiyor, buna rağmen arzuladığı dünyada hemen veriliyorsa, sanmayın ki bu (hal) kendi yararınadır. Bu mutlaka bir istidraçtır. Allahü zül celalin (onun) geleceğine bırakır. Amma bu dünyada arada sırada (başına gelenler) bu onun için temizlik nevindendir. Buna böylece inanın, çünkü Rasulallah böyle buyuruyor. Bu hadisi şerif de tevatüren sahihtir.

قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: إِذَا سَرَّتْكَ حَسَنَتُكَ وَسَاءَتْكَ سَيِّئَتِكَ فَأَنْتَ مُؤْمِنٌ.

Meal: Ey Ademoğlu, işlemiş olduğun hasene dolayısıyla bu hasene sana bir ferah bir haz veriyorsa, işlemiş olduğun seyyie de sana bir keder bir hüzün veriyorsa, pişmanlık ve nedamet getiriyorsa (o zaman) bil ki sen mü'minsin."

Esasen mü'minin sıfatı böyledir. Münafık ise ne işlediğini kale almıyor. Hele bu gibi nahoş şeylere (karşı) çok daha haz duyuyor.

Kardeşlerim; işte mü'minin sıfatı budur. Allahü zül celal bu yönden bizlere muin olsun. Amin (Bu hadis de sahihtir.)

الحديث الشريف: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: إِذَا سَمِعْتُمُ الْمُؤَدَّنَ فَقُولُوا مَسْئَلٌ مَا يَقُولُ سَمَّ صَلُّوا عَلَيَّ فَإِنَّهُ

مَنْ صَلَّى عَلَيَّ صَلَاةً صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ بِهَا عَشْرَ سَمَّ سَلُّوا إِلَهُ لِي الْوَسِيلَةَ فَإِنَّهَا مَنْزِلَةٌ فِي الْجَنَّةِ لَا تَبْغِي إِلَّا لِعَبْدٍ مِنْ

عِبَادِ اللَّهِ وَأَرْجُو أَنْ أَكُونَ أَنَا هُوَ فَمَنْ سَأَلَ لِي الْوَسِيلَةَ حَلَّتْ عَلَيْهِ شَفَاعَتِي

{حلت له شفاعتي}

Meali: Cenabı Rasulallah sallallahu aleyhi vesellem şöyle buyuruyor: Müezzini duyduğunuz zaman karşılık olarak siz de aynı cevabı veriniz. Yani şehadet kelimelerini tekrarlıyorsunuz. Hayye alessalah - Hayye alel felah- dediğinde de "La havle vela kuvvete illa billah" deyiniz. Ezan bittiğinde de bir salavat getirirsiniz. Buna karşılık olarak Allahü zül celal on salavat verir. Sonra duasını yaparsınız, yani vesile, yani Ati Muhammedinil vesilete vedderacetel Aliye, dersiniz. Bu derece ki bu derece cennette tek, bir kimseye verilecek en ali en yüce bir derecedir. Allahü zül celal bu dereceyi kullarından bir kuluna verecektir. Bu derece de bana verilecek buyuruyor. Bundan dolayı bunu isteyin ki ben de şefaati size mal edeyim. (Böyle yaparsak) bize şefaate edeceğimizi vadediyor.

الحديث الشريف. قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: مَنْ قَالَ حِينَ يَسْمَعُ نِدَاءَ: اللَّهُمَّ رَبِّ هَذِهِ الدَّعْوَةُ التَّامَّةُ

وَالصَّلَاةُ الْقَائِمَةُ آتِ مُحَمَّدًا الْوَسِيلَةَ وَالْفَضِيلَةَ وَابْعَثْهُ مَقَامًا مُحَمَّدًا الَّذِي وَعَدْتَهُ حَلَّتْ لَهُ شَفَاعَتِي يَوْمَ الْقِيَامَةِ

{رواه البخار وابو داود والترمذى والنسبى}

Hadis meali: Buna dikkat ediniz, Cenabı Rasulallah'ın bizden talep ettiği dua; bu hadiste beyan edilmiştir. Bu duayı yaptığımız takdirde yani ezandan sonra salavat getirip bu duayı yaptığımız takdirde şefaatinin bizlere helal olacağını buyuruyor. Kıyamet günü şefaati bizlere helal olacaktır. Yani Rasulallahın şefaatine müstehak olmuşuz, onu hak etmişiz demektir.

Dikkat ediniz, duayı okuyorum:

اَللّٰهُمَّ رَبَّ هَذِهِ الدُّعْوَةِ التَّامَّةِ وَالصَّلَاةِ الْقَائِمَةِ آتِ مُحَمَّدًا الْوَسِيْلَةَ وَالْفَضِيْلَةَ وَابْعَثْهُ مَقَامًا مَّحْمُوْدًا اَلَّذِي وَعَدْتَهُ

(Allahümme rabbe hazihiddavetit ta'meti vessalatil kailmeti ati Muhammeden elvesilete vel fadilete veb'ashu makamen mahmuden ellezi veattehu) Buraya kadar hadisteki dua tamamen bitmiştir. Bunun arkasından;

انك لا تخلف الميعاد برحمتك يا ارحم الراحمين.

(innike la tuhliful miad bi rahmetike ya erhamerrahimin) diyebilirsiniz.

الحديث الشريف. قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: أَشَدُّ النَّسِ بَلَاءً أَلَّا نَبِيَاءَ سُمِّ الْأُمْسَلِ فَالْأُمْسَلُ فَيُبْتَلَى

الرَّجُلُ عَلَى حَسَبِ دِينِهِ فَإِنْ كَانَ فِي دِينِهِ صُلْبًا اشْتَدَّ بَلَاؤُهُ. وَإِنْ كَانَ فِي دِينِهِ رِقَّةً أُبْتَلِيَ عَلَى قَدْرِ دِينِهِ فَمَا يَبْرَحُ

الْبَلَاءُ بِالْعَبْدِ حَتَّى يَتْرُكَهُ يَمْشِي عَلَى الْأَرْضِ مَا عَلَيْهِ خَطِيئَةٌ.

{رواه البخار واحمد والترمذى وابن ماجه}

Hadis meali: Cenabı Rasulullah şöyle buyuruyor:

İnsanlar arasında en şiddetli beliyeye enbiya, nebiler düşer olur. Enbiyadan sonra beriye doğru tedricen siddikin, salihin üzerine gelir. Eğer dinlerinde bir salabet bir güç varsa, tahammül edebileceklerse belaları daha şiddetli olur. Ama eğer dinlerinde salabet değil de bir rikkat varsa tahammül edemeyeceklerse, bu beliyeye sebebiyle küfre girecekse, başka bir hale girecekse sabırsız olarsa nahoş kelimeler kullanacaksa (bunun da) beliyesini azaltıyor. (Ona da) tahammül edebilecek tarzda din nisbetinde inanç nisbetine göre tahammül edebilecek kadar beliyeye verir. Onun için Rabbimiz idare etmektedir. Bundan gaye Allahü zül celalin, ümmeti Muhammedi dünyadan temizleyerek çıkarmaktır. Yer yüzünde bir hatası kalmayasıya kadardır. Esasen bu Allahın lütfudur. Allahın kahır değil. Çünkü insanoğlunu kendi keyfine göre bıraksa hiç kimse beliyeyi arzu etmez. Ancak bu gibi nimetleri bu gibi harikalıkları ve geleceği düşünen kimse müstesna. Zira bir hadisi şerifte buyurulduğu gibi:

إِنَّ اللَّهَ عَزَّوَجَلَّ إِذَا أَحَبَّ عَبْدَهُ ابْتَلَاهُ وَإِذَا صَبَرَ اجْتَبَاهُ وَإِذَا رَضِيَ اصْطَفَاهُ.

Yani: "Allahü zül celal bir kulunu sevdiği zaman bir beliyeye düşer eder. Sabrederse ictibah ehli kılar. Üst kademeye çıkarır. Eğer rıza gösterirse, o zaman istifa ehli kılar. Üstünlük yani yüce bir hal sahibi kılar." Onun için istifa ehli müstesnadır. Ancak rıza olmalı. Bir beliyeye bir musibet geldiğinde sabırla karşılamak ectiba ehline aittir. Sabırla değil de hatta (onu) nimet gibi görmek, çünkü (bu) yarardan hali değildir. Yararı var zararı yok. Bu inanç üzere olduğu takdirde (ona) rıza gösterir. Sanki nimet gibidir. Aslında bu da nimettir. Zahirde maddi nimet olarak görünmüyorsa da manevi olarak (bu) çok yüce bir nimettir.

(Bu hadis-i şerif te tevatüren sahihtir.)

قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: إِنَّ اللَّهَ تَجَاوَزَ لِأُمَّتِي مَا حَدَسَتْ بِهِ أَنْفُسُهَا مَا لَمْ يَتَكَلَّمُوا أَوْ يَعْمَلُوا بِهِ

{رواه كتب ستة}

Meal: Allahü zül celal, ümmetimin; şeytan tarafından, nefis tarafından, kalbinde ve iç aleminde (meydana) gelen iğva ve vesvesyelerinden tamamen vazgeçmiştir. Ancak ya mutlaka hatırında evhamınada arzulanacağı ne kadar fikirler varsa, bu fikirler illaki ya işlenecek ya da söylenecek, diliyle

kelamiyle veya ameliyle isbat edecek, o zaman yazılır. Yoksa yazılmıyor. Allahü zül celale şükürler olsun. Amin.

الحديث الشريف

قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: إِنَّ اللَّهَ تَعَالَى قَدَحَرَّمَ عَلَيَّ النَّارَ مِنْ قَالَ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ يَبْتَغِي بِذَلِكَ وَجْهَ اللَّهِ

تَعَالَى

{رواه البخار ومسلم}

Meal: Allahü zül celal, halisan livechillahi teala "lailahe illallah" diyen bir kimsenin cesedini cehenneme haram kılmıştır. Yani cehennem ateşine haram kılmıştır. Allahü zül celale şükürler olsun.

الحديث الشريف: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: إِنَّ اللَّهَ تَعَالَى يَبْتَغِي الْعَبْدَ فِيمَا أَعْطَاهُ فَمَنْ رَضِيَ بِمَا قَسَمَ

اللَّهُ لَهُ بُورِكَ لَهُ فِيهِ وَوَسَّعَهُ. وَإِنْ لَمْ يَرْضَ لَمْ يُبَارِكْ لَهُ وَلَمْ يَزِدْ عَلَى مَا كَتَبَ لَهُ.

{رواه الاحمد والبيهقي بسند صحيح}

Hadis meali: Allahu teala kulunu imtihan sasında şöyle bir denetleme yapar. Rızıkında şöyle az-çok bir kısıntılı olur. Eğer kısıntılı rızıkına, kul anlayışlı olur da Rabbine karşı itiraz etmez de rıza gösterirse, şükrederse nimet büyük yerden gelmiş diye hoş görürse Allahü zül celal bereketini de verir ve başkalarının (çok) rızıkından daha rahat ve huzur içinde yaşar. Şayet muteriz olursa, başkalarının rızıkını gösterir de (onlara) bakar da kendisini daima sıkıntılı ve arzuladığını alamamış gibi sanki Allahü zül celal kendisine zulmetmiş gibi Allah bana vermedi gibi bir hale düşer, böyle bir hali kullanacak olursa, rızıkında hiçbir fazlalık olmadığı gibi hayatının hepsi de sıkıntılı geçer. Allahü zül celal bizlere iz'an versin, fehm versin. Esasen Allahü zül celalin bizlere bir garazı yoktur, haşa, bu kulun kendi zararı ve menfaatidir, başka bir şey değildir. Sıkıntılı olsa cennette mükâfatı vardır, eğer rıza gösterirse. Ama Allahü zül celal bereketi verdiği takdirde ne kadar az olursa olsun bir türlü bitmez. Ve bunun nihayeti yoktur. Bu inanç yani Rabbisine karşı böyle gıllatlı değil de makul görmek Allah'ın lütfu olarak görmek. Zira Allah'ın lütfu da var sevgisi de var. Böyle olması kulunu sevdiğinden dolaydır. Yoksa Allah'ın hazinesi mi tükenecek, haşa. Allahü zül celal bizlere iz'an versin. Bu gibi durumlarda bilgi ve marifet versin. Amin.

الحديث الشريف

قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: إِنَّ اللَّهَ تَعَالَى يَقُولُ يَا ابْنَ آدَمَ تَفَرَّغْ لِعِبَادَتِي أَمْلِي صَدْرَكَ غِنَى وَأَسَدَّ فَقْرَكَ وَ

إِلَّا تَفْعَلْ مَلَأْتُ يَدَيْكَ شُغْلًا وَلَمْ أَسَدَّ فَقْرَكَ.

{رواه الترمذی}

Meal: Ey Ademoğlu, kalbin doğrudan doğru benim ibadetime yönelik olarak, bana karşı sevgi, saygı muhabbet oldukça her gün cevahirin çalışırsa dahi çalışsın, ama kalbin bana doğru meyllettikçe, bana teslim oldukça, bana (karşı) tevekkül oldukça, itimadını bana bağladıkça adeta senin kalbine öyle bir zenginlik veririm ki Ke'ennehu herkesten daha ğani durumuna getirir, aynı zamanda ihtiyacını da senin eline verilmiş gibi... Yok eğer böyle değil de beni unuttur da doğrudan doğruya başka masivayla meşgul olursan, kalbini bu gibi hallerle doldurursan, hiç fakirlikten kurtulamaz-

sın. Ne kadar zengin olursan ol, daima fakir gibi olursun. İşlerinde daima dağınık bir halde, yorucu bir halde dünya işlerini bu hale getirir. İster öyle ol, ister böyle ol.

الحديث الشريف: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: إِنَّ اللَّهَ الْأَرْضَ لَتَنَادِي كُلَّ يَوْمٍ سَبْعِينَ مَرَّةً يَا بَنِي آدَمَ كُلُوا مَا شِئْتُمْ وَاجْتَهَيْتُمْ فَوَاللَّهِ لَأَأْكَلَنَّ هُوَ مَكْمَكُمْ وَجُلُودَكُمْ.

Meali: Cenabı Rasulallah sallallahu aleyhi vesellem şöyle buyuruyor:

“Şu üzerinde yürüdüğümüz yer, her gün yetmiş defa nida eder: Ey Ademoğlu! Dilediğiniz kadar, şehvetinizin yettiği kadar yiyiniz içiniz. Vallahi etlerinizi de kemiklerinizi de bunların hepsini yiyeceğim.”

Arz bunu her gün yetmiş defa ademoğluna söylüyor. Ama ne çare ki biz geziyoruz. Tebehtur ediyoruz. Biz bu gibi halleri ne öğrenmek isteriz, ne de duyabiliriz. Çünkü bizim rahatımızı celbedecek.

Hulasa Rabbimiz bizlere şuur versin. Amine ya muin.

الحديث الشريف:

قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: مَا عَلِمَ اللَّهُ بِعَبْدٍ نَدَامَهُ عَلَى ذَنْبٍ إِلَّا غَفَرَ لَهُ قَبْلَ أَنْ يَسْتَعْفِرَهُ مِنْهُ.

{حديث صحيح}

Meali: Allahü zül celal kulu herhangi bir hata işledikten sonra bir pişmanlık, bir nedamet duyduğu takdirde Allahü zül celal bunu müşahede ettikten sonra mutlaka mağfiret kılar, velev ki istiğfar etmemiş olsa dahi.

الحديث الشريف: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: مَا مِنْ عَبْدٍ كَانَتْ لَهُ نِيَّةٌ فِي آدَاءِ دَيْنِهِ إِلَّا كَانَ لَهُ مِنَ اللَّهِ

عَوْنًا.

{حديث صحيح}

Meali: Allahü zül celal kulları arasında herhangi birinin borcu varsa ve bu borcunu ödemek için de halisane bir niyeti varsa, borcuna sadakati varsa (bu kuluna) Allah celle celaluhu yardımcı olur da (ona) borcunu ödemesini nasib ve muyeler kılar.

الحديث الشريف

قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: أَلَدَيْنُ دَيْنَانِ فَمَنْ مَاتَ وَهُوَ يَنْوِي قَضَائَهُ وَأَنَا وَلِيُّهُ وَمَنْ مَاتَ وَلَمْ يَنْوِي قَضَائَهُ

فَذَلِكَ الَّذِي يُؤْخَذُ مِنْ حَسَنَاتِهِ لَيْسَ يَوْمئِذٍ دِينَارٌ وَلَا دِرْهَمٌ.

Meali: Borçların iki yönü vardır. Bir borç vardır ki (borçlu) o borcu ödemek azminde ve arzusundadır. Niyeti azmi budur. Halisane mutlaka ödemek azminde olunca bu kimsenin velisi ben olurum buyuruyor. Rasulallah sallallahu aleyhi vesellem. Kıyamette (onun imdadına) yetişirim buyuruyor. Ama borçlu olduğu halde (borcunu ödemek azminde arzusunda değilse işte o gün (o) bununla muhasebe edilecek. Ve hasenatından alınacak. Çünkü o gün orda dinar ve dirhem yoktur, hasena-

tından alınacak. Bunu bu şekilde kefil olarak buyuruyor Rasulullah. Eğer borcunu öremek için sadı-
kane ve halisane bir niyeti varsa, Rasulullah sallallahu aleyhi vesellem ben onun velisiyim diyor.

الحديث الشريف: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: رَحِمَ اللَّهُ عَبْدًا قَالَ خَيْرًا فَظَنَّ وَسَكَتَ عَنْ سُوءٍ فَسَلِمَ.

Meali. O kimse, o kul ki Allah'ın rahmetine nail olsun ki hayr bulduğunda konuşur, yararlanır, dinler, su'u (kötülük-şer) bulduğunda da sükût eder, susar konuşmaz. Bundan emin olur, salim olur. Yani birinden saadetin ganimetine erer, bir tanesinde de selamete kavuşur.

الحديث الشريف: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: إِنَّ الْمُؤْمِنَ لَيُدْرِكُ بِحُسْنِ الْخُلُقِ دَرَجَةَ الْقَائِمِ الصَّائِمِ.

{سندده حسن}

Hadis meali: Mu'min güzel ahlak sahibi ise (bu güzel ahlak sebebiyle) çok namaz kılan, çok oruç tutanların derecesine erişir.

الحديث الشريف: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:

إِنَّ الظُّلْمَ ظُلْمٌ يَوْمَ الْقِيَامَةِ.

{رواه البخارى و غيره. وسندده صحيح}

Bu dünyada zulüm yapan kimsenin ahirette her tarafı karanlıktır. Bir kere hayır görmez.

الحديث الشريف: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:

إِنَّ السَّعِيدَ مَنْ جَنَّبَ الْفِتْنََ وَ إِنْ أُبْتُلِيَ فَصَبَرَ.

{سندده حسن}

Meali: Bu dünyada Allahü zül celalin, herhangi bir kulun saadetine delalet eden iki emaresi vardır. Bir tanesi fitneden uzak durur. Diğeri de bir beliyeye bir musibetle karşı karşıya kalınca sabreder. Sabretmesini bilen kimsedir. Bunlar saadet emarelerinden iki nesnedir.

الحديث الشريف: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: إِنَّ اللَّهَ تَعَالَى يَقُولُ أَنَا مَعَ عَبْدِي مَا ذَكَرَنِي وَ تَحَرَّكَ بِي

شَفَتَاهُ

{وسندده صحيح}

Meali: Allahü zül celal ilan ediyor: "Beni zikrettikçe ve dudakları benim zikrimle hareket ettikçe ben kulumla beraberim." Kul bu iki hal sahibi olunca, Allahü zül celal o kul ile beraber olduğunu ilan eder.

الحديث الشريف: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: إِنَّ اللَّهَ تَعَالَى يَقْبَلُ تَوْبَةَ الْعَبْدِ مَا لَمْ يُعْرَغِرْ.

{وسندده صحيح}

Meali: Allahü zül celal kulun tevbesini her zaman kabul eder. Ta ki ğarğara devresine gelinceye kadar.

الحديث الشريف: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: إِنَّ اللَّهَ تَعَالَى يَقُولُ أَنَا سَالِسُ الشَّرِيكَيْنِ مَا لَمْ يَكُنْ أَحَدُهُمَا

صاحبه فإذا خانه خرجت من بينهما.

{سندده حسن}

Allahü zül celal şöyle buyuruyor: İki ortağın üçüncüsü ben olurum. (Allahü teala bunların yardımcıları muini olur.) Ne zaman ki bir birlerine hıyanet ederlerse, o zaman onları baş başa (kendi başlarına) bırakırım. Allahü zül celal cümlemizi sadakat ve sebat versin. Amin.

الحديث الشريف

قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: إِنَّ أَلَا سَلَامَ بَدَى غَرِيباً وَ سَيَعُو دُ غَرِيباً كَمَا بَدَأَ فَطُوبَى لِلْغُرَبَاءِ.

{وسنده صحيح}

Meali: İslam dini garib olarak gelmiştir (başlamıştır), garib görüntüsü olmuştur. Son devresinde de ilk başlangıç haline gelecektir. Yine garib durumunda görülecektir. Dolayısıyla ne mutlu o dönemlerdeki gariblere. Yani artık bu İslam dinine temessük ve İslam dinine gayretkeş olan insanlar garip hale düşecekler. Anlaşılan bu. Allahu zül celal bizleri o zevatlardan eylesin. Amin.

الحديث الشريف: عن عبد الله بن عباس رضي الله عنهما قال؛ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: مَنْ لَزِمَ

الْإِسْتِغْفَارَ جَعَلَ اللَّهُ لَهُ مِنْ كُلِّ ضِيقٍ مَخْرَجاً وَ مِنْ كُلِّ هَمٍّ فَرْجاً وَرَزَقَهُ مِنْ حَيْسُ لَا يَحْتَسِبُ.

{وسنده صحيح}

Hadis meali: İstiğfar üzerine devam eden bir kimse için her darlıktan her sıkıntıdan çıkış olur. Her derdi ve kerbi olan şeylerden de kurtuluş olur. Yani feraha dönüştürür. Aynı zamanda rızık da çok olur. Vele ki mahdud olsa dahi bitmez tükenmez bir bereket verir Allahü zül celal.

Hiz. Ömer'in oğlu şöyle buyuruyor:

الحديث الشريف

كُنَّا نَعِدُّ لِرَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي مَخْلِسٍ وَاحِدٍ يَقُولُ؛ رَبِّي إِغْفِرْ لِي وَتُبْ عَلَيَّ إِنَّكَ أَنْتَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ.

(Rabbiğfirli vetub aleyye inneke entettevvaburrahim)

Hadis meali: Biz bir mecliste sayardık "yüz defa Rasulullah sallallahu aleyhi vesellem bunu derdi:

رَبِّي إِغْفِرْ لِي وَتُبْ عَلَيَّ إِنَّكَ أَنْتَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ.

(Rabbiğfirli vetub aleyye inneke entettevvabur-rahim)

Allah'ım beni mağfiret kıl ve tevbemi de kabul buyur. Sen tevbeyi de kabul edersin. Zira Rahimsin ya Rabbi.

الحديث الشريف: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:

مَنْ قَالَ "أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ الْعَظِيمَ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ وَ أَتُوبُ إِلَيْهِ" غُفِرَ ذُنُوبُهُ وَإِنْ كَانَ قَدْ فَرَّ مِنَ

الرَّحْفِ.

{رواه ابو داود و الترمذی}

(Estağfirullahelazim ellezi lailahe illahu elhayyelkayyume ve etubu ileyhi)

Bir kimse ki yevmiye (günde) yüz def bu istiğfarı getirirse, Rabbimiz (onu) mağfiret kılar. Vele ki günahı kebairi olsa dahi.

الحديث الشريف: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:

مَنْ أَرَادَ أَنْ يَكْتَالَ بِالْمِكْيَالِ فَالْيَحْتِمِ مَجْلِسَهُ " سُبْحَانَ رَبِّكَ رَبِّ الْعِزَّةِ عَمَّا يَصِفُونَ وَسَلَامٌ عَلَى الْمُرْسَلِينَ وَالْحَمْدُ

لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ "

(Sübhone rabbike rabbil izzeti amme yasifun ve selamun alel murselin ve hamdurillahi rabbil alemin)

Meclisin hitamını bu şekilde bağliyacık olursa kilerle sevap alır. Yani kilerle sevap almak isteyen bu şekilde yapsın.

اللَّهُمَّ وَ فَقْنَا لِمَا فِيهِ الْخَيْرُ وَالرِّضَا آمِينَ يَا مُعِينُ

رَبَّنَا تَقَبَّلْ مِنَّا إِنَّكَ أَنْتَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ.

.....

الحديث الشريف: عن عبد الله بن عباس رضي الله عنهما قال؛ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: مَنْ لَزِمَ الْإِ

سْتِغْفَارَ جَعَلَ اللَّهُ لَهُ مِنْ كُلِّ فَرْجٍ وَ مِنْ كُلِّ ضَيْقٍ مَخْرَجًا وَرَزَقَهُ مِنْ حَيْسٍ لَا يَحْتَسِبُ

{رواه ابو داود و النسئ وابن ماجه والحاكم و البيهقي بسند صحيح}

Hadis meali: Abdullah bin Abbas (ra)'dan rivayet edilen hadiste Rasulullah (sallallahu aleyhi vesellem) şöyle buyuruyor: Kim istiğfara devam ederse istiğfara bağlı kalarak Allah'a istiğfar getirmeye devam ederse Allah'u teala onun bütün üzüntü ve kederlerini giderip yok edip sevinç ve neşeye dönüştürür. Her türlü darlık ve sıkıntıdan kurtarır ve hiç tahmin etmediği yerlerden rızık kapıları açarak onu rızıklandırır.

Hadis meali: Rasulullah (sallallahu aleyhi vesellem) eshabı ile sohbeti esnasında bir Arabi çıkageldi ve ya Rasulullah ben çok günahkârım büyük günahlar işledim, hatalarım çok, benim halim ne olacak diye iki üç defa tekrarlayarak Rasulullah'tan ne yapmam lazım diye sordu. Rasulullah'ta o Arabiye üç defa şu istiğfarı getirtti.

اللَّهُمَّ مَغْفِرَ تِكْ أَوْسَعُ مِنْ دُنُوبِي وَرَحْمَتِكَ أَرْجَى عِنْدِي مِنْ عَمَلِي

"Allahümme mağfiratuke evseu min zunubi ve rahmetuke erca indi min ameli"

Arabi de üç defa bunu tekrarladi. Rasulullah'ta ona "haydi kalk git Allah seni mağfired etti" diye buyurdu.

و عن ابي موسى رضي الله عنه ان النبي صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ لَهُ: قُلْ لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ، فَإِنَّهَا كُنْتُ مِنْ

كُنُوزِ الْجَنَّةِ.

{رواه البخارى ومسلم و ابو داود و الترمذى و النسئ وابن هاجه}

Hadis meali: Rasulullah (sallallahu aleyhi vesellem) “Ya eba Musa “la havle vela kuvvete illa billahil aliyil azim” tesbihinde (çokça) oku bunu okumaya devam et, zira bu tesbih cennet hazinelerinden bir hazinedir” diye buyurdu.

و عن ابي هريرة رضى الله عنه ان النبي رسول الله صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: مَنْ قَالَ: لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ

الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ كَانَ دَوَاءً مِنْ تِسْعَةِ تِسْعِينَ دَاءً أَيَسَّرُهَا اللَّهُ.

{رواه الطبراني في الأوسط، والحاكم وقال: صحيح الإسناد}

Hadis meali: Ebu Hüreyre (ra) Rasulullah (sallallahu aleyhi vesellem)’den rivayet ediyor. Rasulullah buyurdu ki: “Kim “la havle vela kuvvete illa billahil aliyil azim” derse (bunu okumaya devam ederse) bu tesbih onun 99 derdine deva olur. Bu dertlerin en küçüğü, en hafifide keder ve üzüntüdür.

وروى عن عقبة بن عامر رضى الله عنه قال: قال رسول الله صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: مَنْ أَنْعَمَ اللهُ عَلَيْهِ نِعْمَةً، فَأَرَادَ

بِقَاءِهَا فَلْيُكْسِرْ مِنْ قَوْلٍ: لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ.

{رواه الطبراني}

Hadis meali: Allah’u teala bir kulunu nimeti ile nimetlendirdiği zaman kuluna bir nimet verdiği zaman eğer o nimetin kendisinden alınmasını o nimetten mahrum olmasını istemiyorsa o nimetin kendisi üzerinde kalmasını ve devam etmesini istiyorsa “la havle vela kuvvete illa billahil aliyil azim” duasını çokça okusun buyurdu.

عن ابي هريرة رضى الله عنه قال: قال رسول الله صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: كَلِمَتَانِ خَفِيفَتَانِ عَلَى السَّانِ سَقِيلَتَانِ فِي

الْمِيزَانِ، حَبِيبَتَانِ إِلَى الرَّحْمَنِ: سُبْحَانَ اللهِ وَبِحَمْدِهِ سُبْحَانَ اللهِ الْعَظِيمِ.

{رواه البخارى ومسلم، والترمذى والنسبى وابن ماجو}

Hadis meali: “İki kelime vardır ki bu iki kelime lisan üzerinde hafiftirler (lafız olarak kısa, söylenmesi çok kolaydır). Mizanda ise çok ağırdırlar. (Bu tesbihleri getirene Allah’ın verdiği sevabın çokluğundan mizanda çok ağır basarlar). Allah’u tealanın en çok sevdiği, kulunun getirmesinden en çok hoşlandığı ve bu tesbihi getiren kuluna karşı muhabbeti ile muamele ettiği tesbihtir. Bu tesbih-te:

(Subhanallahi ve bihamdihi subhanallahil azim) tesbihidir.

عن ابن عباس رضى الله عنهما: سُبْحَانَ اللهِ وَبِحَمْدِهِ، سُبْحَانَ اللهِ الْعَظِيمِ. أَسْتَغْفِرُ اللهَ وَأَتُوبُ إِلَيْهِ.

Hadis meali: Abdullah bin Abbas (ra)’dan bu tesbih “Subhanallahi ve bihamdihi subhanallahil azim estağfirullaheve etubu ileyh” şeklinde rivayet edilmiştir.

قال رسول الله صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: وَأَمْرُكُمْ بِسُبْحَانَ اللهِ وَبِحَمْدِهِ، فَإِنَّهَا صَلَاةٌ كُلُّ شَيْءٍ، وَبِهَا يُرْزَقُ كُلُّ

شَيْءٍ.

Hadis meali: Ben size “subhanallahi ve bihamdihi” tesbihini getirmeyi emrediyorum. Çünkü bu tesbih Allah’ın yarattığı her şeyin tesbihidir. (Bütün mevcudat, mahlûkat bu şekilde Allah’ı tesbih eder. Ve bütün mahlûkat her şey bu tesbih sebebiyle rızıklanırlar.)

NOT: Bu tesbihin fazileti hakkında Rasulullah’ın hadisleri çoktur. Kim günlük olarak bu tesbihi günlük olarak 100 defa getirirse her tesbih başına bir hasene yazılır, bir günahı da af olunur diye ve buna benzer hadisler hadis kitaplarında mevcuttur. Bütün hadislerden çıkan sonuca göre tesbihin tamamı şöyledir:

سُبْحَانَ اللَّهِ وَبِحَمْدِهِ، سُبْحَانَ اللَّهِ الْعَظِيمِ، وَبِحَمْدِهِ اسْتَغْفِرُ اللَّهُ الْعَظِيمِ وَأَتُوبُ إِلَيْهِ.

(Subhanallahi ve bihamdihi subhanallahil azim ve bihamdihi estağfirullahil azim ve etubu ileyh.)

Okunmasında çok büyük faziletler olan ve yukarıda geçen “la havle vela kuvvete” ile “subhanallahi vebi hamdihi” duasını içine alan tesbih şudur:

سُبْحَانَ اللَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ وَ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ.

(Subhanallahi velhamdu lillahi vela ilahe illallahu vallahu ekber vela havle vela kuvvete illa bil-lahil aliyil azim)

Sabah ve akşam üçer defa okunduğu takdirde okuyana hiçbir şeyin zarar veremeyeceğini müjdelediği dua şudur:

بِسْمِ اللَّهِ الَّذِي لَا يَضُرُّ مَعَ اسْمِهِ شَيْءٌ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ

(Bismillahillezi layedurru ma’a ismihi şey’ün fil’ardi vela fissema’i ve hüvessemiül alim)

Not: Son 11 Hadis-i Şerif kasette olmayıp sonradan ilave edilmiştir.

Hacı SALİH GÜRKAN Camii
Kumluca / Antalya

